

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1996 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 1996 r. ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2, w art. 70² w § 2 na końcu dodaje się wyrazy ", zgodnie z warunkami przetargu";
- 2) w art. 1 dodaje się pkt 8a) w brzmieniu:
"8a) w art. 228 wyrazy "własności państwowej" zastępuje się wyrazami "własności Skarbu Państwa";";
- 3) w art. 1 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:
"14a) w art. 358¹ § 3 skreśla się";
- 4) w art. 1 pkt 20 otrzymuje brzmienie:
"20) art. 448 otrzymuje brzmienie:
"Art. 448. W razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Przepis art. 445 § 3 stosuje się."; "
- 5) w art. 1 w pkt 35 w lit. b), w § 2 wyraz "przypadku" zastępuje się wyrazem "wypadku".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Ustawa z 12 kwietnia 1996 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny jest kolejnym etapem w reformowaniu prawa cywilnego, potrzeba uchwalenia tej ustawy nie budzi wątpliwości. Jedyne w kilku kwestiach Senat zajął stanowisko odmienne niż Sejm.

Wnosząc poprawkę do art. 1 w pkt 20, zmieniającym art. 448 Kodeksu cywilnego, Senat podzielił przekonanie Sejmu o konieczności zapewnienia osobie, której dobro osobiste zostało naruszone, możliwości dochodzenia zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, uznał jednak, że ochrona prawna wprowadzona przez art. 448 powinna być ujęta znacznie szerzej.

Poprawka do art. 1 w pkt 14a), dotyczącym art. 358¹ § 4 zrównuje stronę prowadzącą przedsiębiorstwo z innymi podmiotami. Omawiany artykuł wyłączał możliwość żądania przez nią zmiany wysokości lub sposobu spełnienia świadczenia pieniężnego w razie istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania. Zdaniem Senatu artykuł ten miał charakter równie restrykcyjny jak, skreślony przez ustawę nowelizującą, art. 357¹ § 2.

Pozostałe poprawki zostały podyktowane względami dbałości o czystość legislacyjną.

Poprawka do art. 1 w pkt 2, zmieniającym art. 70² § 2 Kodeksu cywilnego ma na celu doprecyzowanie brzmienia tego przepisu.

Dodając w art. 1 pkt 8a), dotyczący art. 228 ustawy nowelizowanej, usunięto przeoczenie powstałe podczas wprowadzania zmian o charakterze porządkującym, a związanych ze zniesieniem podziału własności na typy i formy

Poprawka zawarta w art. 1 w pkt 35 w lit. b), dotycząca art. 921² § 2 Kodeksu cywilnego ma charakter redakcyjny, zapewnia jednak jednolitość terminologiczną przyjętą nie tylko przez Kodeks cywilny, lecz także przez samą ustawę nowelizującą (w art. 1 w pkt 19, dotyczącym art. 445 § 2 Kc oraz w art. 1 w pkt 27, dotyczącym art. 577 § 1 Kc).

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1996 r.

w sprawie ustawy o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 1996 r. ustawy o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1996 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 1996 r. ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 1 w ust. 2 wyraz "kulturalnego" zastępuje się wyrazem "kultury";
- 2) w art. 1 w pkt 1, w art. 1 w ust. 3 po wyrazach "o szczególnym znaczeniu" dodaje się wyraz "prowadzoną";
- 3) w art. 1 w pkt 3, w art. 7b w ust. 1 wyraz "może" zastępuje się wyrazami "oraz wojewoda mogą";
- 4) w art. 1 w pkt 3, w art. 7b w ust. 2 wyrazy "dla osób realizujących" zastępuje się wyrazami "osobom realizującym";
- 5) w art. 1 w pkt 3, w art. 7b w ust. 2 wyraz "kulturalnego" zastępuje się wyrazem "kultury";
- 6) w art. 1 w pkt 5, w art. 9 w ust. 1 po wyrazie "komunalne" dodaje się wyrazy "lub regionalne";
- 7) w art. 1 w pkt 7, w art. 12 na końcu dodaje się wyrazy "oraz do utrzymania obiektu, w którym ta działalność jest prowadzona";

8) w art. 1 w pkt 7, dotychczasową treść art. 12 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Organizator zapewnia środki na wynagrodzenia dla pracowników wraz ze składką na ubezpieczenie społeczne i inne wydatki z tytułu zatrudnienia.";

9) w art. 1 w pkt 10, w art. 21a w ust. 1 po wyrazach "może powierzyć gminie" dodaje się wyrazy "lub stowarzyszeniom regionalnym";

10) w art. 1 w pkt 10, w art. 21a w ust. 3 po wyrazie "posiada" dodaje się wyrazy "program działania oraz";

11) w art.1 w pkt 11, w art. 22 w ust. 1 skreśla się wyrazy "po zasięgnięciu opinii sejmiku samorządowego właściwego ze względu na siedzibę instytucji kultury".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat Rzeczypospolitej Polskiej po rozpatrzeniu niniejszej ustawy postanowił wprowadzić do jej tekstu niezbędne poprawki. Mają one wpływ na poprawę języka tekstu ustawy (pkt 1, 2, 4, 5), jak również regulują jej zakres przedmiotowy (pkt 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11).

Uchwalona przez Sejm ustawa przyjmuje, że tylko Minister Kultury i Sztuki może przyznawać stypendia osobom wyróżniającym się w twórczości artystycznej, jej upowszechnianiu i ochronie. Zmiana wprowadzona w art. 7b ust. 1 pozwala także wojewodom, na równi z Ministrem, przyznawać stypendia osobom zajmującym się prowadzeniem działalności, o której mowa powyżej.

Za celowe uznał Senat wprowadzenie zmiany w art. 12 polegającej na rozszerzeniu obowiązków organizatora w stosunku do instytucji kultury, której musi zapewnić, obok środków niezbędnych do rozpoczęcia i prowadzenia działalności kulturalnej, także środki na utrzymanie obiektu, w którym ta działalność jest prowadzona oraz wynagrodzenia wraz z pochodnymi dla pracowników. Zdaniem Senatu tylko organizator może zapewnić odpowiednie warunki do prowadzenia instytucji kultury.

W uchwalonych przez Senat zmianach w art. 9 ust. 1 i w art. 21a ust. 1 stwarza się możliwość tworzenia regionalnych instytucji kultury przez gminę lub związek komunalny. Regionalne instytucje kultury już istnieją i stwarzają bardzo dogodną i sprawdzoną formę rozwoju kultury regionalnej. Fakt ten znalazł obecnie umocowanie w proponowanych przepisach prawna.

Przyjęta przez Senat zmiana w art 22 ust. 1 zmierza do rezygnacji z możliwości opiniowania przez sejmik samorządowy decyzji organizatora w sprawie likwidacji instytucji kultury. Senat uznał, że skoro ciężar utrzymania i prowadzenia instytucji kultury spoczywa na organizatorze, to należy mu stworzyć takie warunki, żeby mógł sam podejmować decyzję o jej likwidacji.

Senat uznał za właściwe przyjęcie poprawek pozytywnie wpływających na język tekstu ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1996 r.

w sprawie odwołania członka
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Senat Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 7 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34 oraz 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701) odwołuje Ryszarda Miazka z funkcji członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

MARSZAŁEK SENATU
(-)
Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1996 r.

w sprawie ustawy o uposażeniu byłego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 1996 r. ustawy o uposażeniu byłego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w tytule ustawy wyraz "uposażeniu" zastępuje się wyrazami "niektórych uprawnieniach";
- 2) w art. 1 w ust. 2 skreśla się wyraz "śmierci,";
- 3) w art. 1 w ust. 3 wyraz "Uchodźstwie" zastępuje się wyrazem "uchodźstwie";
- 4) w art. 2 w ust. 1 wyraz "kwocie" zastępuje się wyrazami "połowie kwoty";
- 5) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
  - "2) zajmowania kierowniczego stanowiska państwowego w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 1981 r. Nr 20, poz. 101; z 1982 r. Nr 31, poz. 214; z 1985 r. Nr 22, poz. 98, Nr 50, poz. 262; z 1987 r. Nr 21, poz. 123; z 1989 r. Nr 34, poz. 178; z 1991 r. Nr 100, poz. 443; z 1993 r. Nr 1, poz. 1; z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701),";
- 6) w art. 3 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
  - "3) pozostawania w stosunku pracy lub w stałym stosunku zlecenia,";

- 7) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
"2. Wydatki związane z ochroną pokrywane są z budżetu państwa w części dotyczącej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.";
- 8) w art. 7 wyrazy "pracowników i ich rodzin" zastępuje się wyrazami "lub ubezpieczeniu społecznym";
- 9) w art. 9 wyrazy ",art. 4 i art. 5" zastępuje się wyrazami "i art. 4".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, rozpatrując ustawę o uposażeniu byłego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, postanowił dokonać w niej kilka zmian.

Uznano, że chociaż uposażenie dla byłego Prezydenta można uznać za jedno z istotniejszych, przyznawanych ustawą świadczeń, to nie sposób pominąć innych uprawnień (jak zachowanie prawa do ochrony lub możliwość korzystania ze środków finansowych na prowadzenie biura). Z tego względu Senat proponuje nadać ustawie jej pierwotny tytuł, jako bardziej adekwatny do treści.

Izba stanęła na stanowisku, że aktualna sytuacja gospodarczo-społeczna kraju, a przede wszystkim potrzeba zróżnicowania wysokości uposażenia byłego Prezydenta i wynagrodzenia Prezydenta zajmującego urząd, uzasadnia zmniejszenie o połowę wysokości uposażenia dla tego pierwszego.

Jedną z ważniejszych diskutowanych kwestii i w konsekwencji poprawek, było finansowanie wydatków wynikających z ochrony byłego Prezydenta. Senat uznał za słuszne, aby podmiot ustalający zasady ochrony i dysponujący funkcjonariuszami tej ochrony, pokrywał także jej koszty. W następstwie tego wydatki te byłyby finansowane z budżetu państwa w części dotyczącej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pozostałe poprawki Senatu do ustawy o uposażeniu byłego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej mają charakter redakcyjny, a także zmierzają do zapisania przepisów zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1996 r.

w sprawie ustawy o łączeniu i grupowaniu niektórych banków

w formie spółki akcyjnej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 1996 r. ustawy o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w ust. 3 wyrazy "oraz spółek akcyjnych" skreśla się;
- 2) w art. 2:
  - a) w ust. 1 po wyrazie "stanowi" dodaje się wyrazy "powstała na podstawie umowy",
  - b) ust. 4 skreśla się;
- 3) w art. 2 w ust. 1 wyraz "dających" zastępuje się wyrazem "zapewniających";
- 4) w art. 2 w ust. 1 wyrazy "walnych zgromadzeniach" zastępuje się wyrazami "walnym zgromadzeniu";
- 5) w art. 4:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Zawarcie umowy o zawiązaniu grupy bankowej, jej zmiana oraz rozwiązanie wymaga dla swej ważności odpowiednich uchwał walnych zgromadzeń akcjonariuszy banków, które zamierzają zawiązać (tworzą) grupę bankową.",
  - b) ust. 5 i 7 skreśla się;
- 6) w art. 4 w ust. 3 w zdaniu wstępnym wyrazy "może określać w szczególności" zastępuje się wyrazami "określa w szczególności";

- 7) w art. 4 w ust. 3:
- a) po pkt 7 dodaje się pkt 8, 9 i 10 w brzmieniu:
    - "8) sposób wzajemnego udostępniania informacji dotyczących zobowiązań banków, za które odpowiadają one na podstawie art. 11, oraz przeciwdziałania zdarzeniom mogącym spowodować zaistnienie przesłanek określonych w art. 11,
    - 9) szczegółowe określenie zasad i terminarza procesu dostosowawczego, którym objęte są banki w ramach grupy bankowej,
    - 10) oszacowanie kosztów utworzenia grupy bankowej,"
  - b) dotychczasowy pkt 8 otrzymuje oznaczenie pkt 11;
- 8) w art. 7 po wyrazach "w art. 1 ust. 2" dodaje się wyrazy "lub 3";
- 9) w art. 8 w ust. 1 po wyrazach "oraz osób zajmujących stanowiska kierownicze" wstawia się myślnik;
- 10) w art. 9 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
"Bank należący do grupy bankowej nie może zawierać z akcjonariuszami, członkami organów i pracownikami banku dominującego lub innego banku, wchodzącego w skład tej grupy:";
- 11) w art. 10 w ust. 1 wyrazy "ust. 4" zastępuje się wyrazami "ust. 1";
- 12) w art. 12 w ust. 3 po wyrazach "organ banku dominującego zatwierdził" dodaje się wyraz "pierwsze";
- 13) w art. 13 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy "i 466" zastępuje się wyrazami ", 466 i 467";
- 14) w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy "art. 11a" zastępuje się wyrazami "art. 11 i 11a";
- 15) w art. 13 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- "4. Połączenie się banków, o którym mowa w ust. 1, oprócz uchwalenia warunków połączenia, zgodnie z treścią art. 464 Kodeksu handlowego, poprzedzone jest zatwierdzeniem przez walne zgromadzenia akcjonariuszy tych banków zasad realizacji połączenia banków.
  - 5. Zasady realizacji połączenia banków, o których mowa w ust. 4, określają w szczególności:

- 1) wskazanie celów połączenia,
  - 2) wykazanie pozytywnych efektów połączenia, które mają być osiągnięte,
  - 3) szczegółowe określenie zasad i terminarza procesu unifikacyjnego,
  - 4) oszacowanie kosztów połączenia,
  - 5) ustalenie wartości każdego z połączonych banków,
  - 6) oszacowanie wartości banku, który powstanie w wyniku połączenia.";
- 16) w art. 17 po wyrazach "o którym mowa w art. 1 ust. 2" dodaje się wyrazy "lub 3";
- 17) art. 18 otrzymuje brzmienie:
"Art. 18. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki wynagrodzenia notariuszy za czynności notarialne związane z podwyższeniem kapitału lub połączeniem banków, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub 3.";
- 18) w art. 19 w ust. 2 i w ust. 3 wyrazy "w dniu powstania grupy" zastępuje się wyrazami "w dniu konsolidacji sprawozdań finansowych";
- 19) w art. 20 w ust. 2 po wyrazach "o której" dodaje się wyraz "mowa";
- 20) art. 22 otrzymuje brzmienie:
"Art. 22. 1. Rada Ministrów składa Sejmowi coroczne sprawozdanie z wykonania ustawy, ze szczególnym uwzględnieniem skutków jej stosowania.
2. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zostanie złożone do dnia 30 listopada 1996 r.".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej, wprowadził do jej tekstu 20 poprawek.

Dokonując zmiany w art. 1 w ust. 3 Senat kierował się przekonaniem, iż nie jest zasadne stosowanie przepisów ustawy do spółek akcyjnych nie będących bankami. Taką interpretację nasuwa redakcja przepisu i jest to niezgodne, zdaniem Senatu, z zakresem podmiotowym ustawy o łączeniu i grupowaniu niektórych banków w formie spółki akcyjnej, wynikającym już z jej tytułu.

Wprowadzając obowiązek stron umowy o zawiązaniu grupy bankowej do ujmowania w niej wszystkich elementów wymienionych w art. 4 w ust. 3, Senat dał wyraz swemu przekonaniu, iż choćby ze względu na odwołanie się w art. 10 w ust. 1 do zasad gwarantowania bieżącej płynności płatniczej banków, które ma określać umowa o zawiązaniu grupy bankowej, niezbędne jest ustawowe zagwarantowanie minimum jej treści. Ponadto, mając na uwadze istotne znaczenie tej umowy dla funkcjonowania grupy bankowej, Senat postanowił rozszerzyć jej obligatoryjny zakres o dodatkowe postanowienia.

Senat, wyłączając zastosowanie w procesie łączenia banków przepisu art. 467 Kodeksu handlowego, uznał, iż zgodna z intencją ustawodawcy będzie, obok zniesienie wynikającego z art. 466 Kodeksu handlowego obowiązku trzykrotnego ogłaszania zamiaru złączenia majątków spółek, także rezygnacja z obligatoryjnego oddzielnego zarządzania majątkiem każdej z połączonych spółek, chociażby ze względu na to, iż od ostatniego ogłoszenia o zamiarze złączenia majątków liczy się czas realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 467 Kodeksu handlowego.

Senat, proponując zmianę w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 wyszedł z założenia, iż celem wyłączenia zastosowania art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym było zwolnienie łączących się banków z obowiązku zgłaszania zamiaru fuzji Urzędowi Antymonopolowemu, podczas gdy przepis art. 11a określa działania tego Urzędu po zgłoszeniu mu zamiaru łączenia podmiotów gospodarczych. W związku z tym Senat uznał za konieczne wyłączenie również przepisu art. 11 w/w ustawy, który jest podstawą istnienia obowiązku zgłaszania zamiaru łączenia podmiotów gospodarczych, w tym także banków.

Senat, uznając, iż decyzja o połączeniu banków powinna być racjonalna i wszechstronnie rozważona, wprowadził w art. 13 ustawy, jako warunek fuzji, obowiązek określenia i zatwierdzenia

przez walne zgromadzenia akcjonariuszy łączących się banków szczegółowych zasad realizacji tego połączenia.

Dokonując zmiany brzmienia art. 18 Senat miał na celu korelację zapisu ustawy z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie taksy notarialnej w zakresie stosowanej tam terminologii.

Ponadto, mając na względzie konieczność precyzyjnego określenia momentu, który zgodnie z art. 19 ust. 2 i 3, ma być miarodajny dla wskazania pracowników banku uprawnionych do ulg przy nabyciu akcji banku dominującego, Senat zastąpił sformułowanie "dzień powstania grupy", nie zdefiniowane w ustawie, określeniem "dzień konsolidacji sprawozdań finansowych", którego wykładnię zawiera przepis art. 12 ust. 3.

Pozostałe poprawki mają charakter legislacyjno - redakcyjny i przyczynią się, zdaniem Senatu, do uzyskania czytelności i spójności przepisów ustawy oraz zapobiegą ewentualnym wątpliwościom interpretacyjnym.